

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2022:004.#####

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A II-A PENALĂ

DOSAR NR. #####/303/2019 (735/2022)

DECIZIA PENALĂ NR. #####/A

Ședința publică din data de 06.07.2022

Curtea constituită din:

Președinte: #####

Judecător: #####

Grefier: #####-#####

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat de procuror #####.

Pe rol se află pronunțarea asupra apelului declarat de către inculpatul ##### împotriva sentinței penale nr. ## din data de 17.02.2022, pronunțate de Judecătoria Sectorului 6 București, în dosarul nr. #####/303/2019.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 10.06.2022, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în aceeași compunere, a stabilit pronunțarea la data de 06.07.2022, când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Asupra apelului penal de față.

Prin sentința penală nr. ## din 17.02.2022 pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București – Secția Penală, Conform art. 29 alin. 4 din Legea nr. 47/1992, din oficiu, s-a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 177 alin. 1 lit. c) teza finală prin raportare la art. 22, 26 și 20 alin.(2) din Constituția României.

În temeiul art. 396 alin. 2 C.pr.pen. a fost condamnat inculpatul ##### (fiul lui ##### și #####, născut la ##### în București, CNP #####, fără antecedente penale, domiciliat în București, Sector 4, #####) pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe prev. de art. 193 alin. 2 C.pen. la pedeapsa amenzii penale în cuantum de 10.000 lei (200 zile amendă * 50 lei, faptă săvârșită pe data de 10.12.2015, persoana vătămată #####)

S-a constatat că nu este necesară aplicarea pedepselor complementare.

S-a atras atenția inculpatului că neexecutarea, cu rea-credință, a pedepsei amenzii, în tot sau în parte, atrage înlocuirea zilelor amendă neexecutate cu un număr corespunzător de zile închisoare.

În baza art. 397 alin. 1 rap. la art. 25 alin. 1 C.pr.pen. rap. la art. 1357 alin. 1 C.civ. a fost admisă în parte acțiunea civilă formulată de către parte civilă ##### și a fost obligat inculpatul ##### să plătească părții civile suma de 3000 EUR cu titlu de daune morale.

În temeiul art. 397 alin. 1 rap. la art. 25 alin. 1 C.pr.pen. rap. la art. 1357 alin. 1 C.civ. coroborat cu art. 320 alin. 1 din Legea nr. 95/2006 a fost admisă acțiunea civilă formulată de către partea civilă SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ BUCUREȘTI și a fost obligat inculpatul ##### să plătească către parte civilă suma de 312,34 lei și dobânda legală de la momentul rămânerii definitive a hotărârii până la data plății efective.

În baza art. 274 alin. 1 C. pr. pen. a fost obligat inculpatul la plata sumei de 700 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Potrivit art. 276 alin. 2 C.pr.pen. a fost obligat inculpatul la plata sumei de 1550 lei către partea civilă #####, cu titlu de onorariu avocat.

Pentru a pronunța această hotărâre instanța de fond a reținut că, prin rechizitoriul nr. #####/P/2016 din data de 08.11.2019 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului ##### pentru săvârșirea infracțiunii de loviri sau alte violențe, prev. de art. 193 alin. (2) Cod pen.

În rechizitoriu a fost reținută, în esență, următoarea situație de fapt:

La data de 10.12.2015, în timp ce inculpatul ##### se afla la locuința sa din București, st. #####

Titel ##### nr. 14, ### ##, ### #, ### ##, sectorul 6, unde locuia cu chirie, în urma unor certuri pe care le-a avut cu prietena sa, #####, a lovit-o pe aceasta din urmă, provocându-i leziuni traumatice care au necesitat pentru vindecare 5-6 zile de îngrijiri medicale.

Prin încheierea din data de 12.06.2020 judecătorul de cameră preliminară a dispus admiterea în parte a cererilor și excepțiilor invocate de către inculpat numai în ceea ce privește procedeu probatoriu al audierii din data de 06.09.2016 și declarația de martor (f. 105 dup).

Instanța de fond a reținut din declarațiile persoanei vătămate ##### coroborat cu certificatul medico-legal nr. A2/6830/13.12.2015 că pe data de 10.12.2015, în timp ce inculpatul ##### și persoana vătămată se aflau la domiciliul inculpatului din București, ##### ##, ### ##, ### #, ### ##, sector 6, pe fondul unor discuții în contradictoriu, inculpatul a prins-o de mâini pe persoana vătămată și a aruncat-o în pat.

În cădere persoana vătămată s-a lovit la cap de o piesă auto care se afla depozitată lângă pat.

Instanța de fond a constatat că declarația persoanei vătămate este susținută de constatările nemijlocite ale medicului legist, în urma unei examinări fizice efectuate pe 13.12.2015, prin care au fost relevate 4 echimoze la nivelul ambelor brațe, o echimoză supraiacent spinei iliace drepte de 6/4cm, la nivelul capului o plagă de 6/0,1 cm.

Leziunile astfel constatate confirmă mecanismul de producere al agresiunii relatat de către persoana vătămată în sensul că aceasta a fost apucată de mâini și împinsă, iar în cădere pe spate, aceasta s-a lovit de un corp dur cu capul și cu spatele.

Gravitatea și plasarea leziunii de la nivelul capului exclud modalitatea de autolezare invocată în mod neîntemeiat de către inculpat.

Apărarea inculpatului cu privire la lipsa probelor directe privind agresiunea urmează să fie înlăturate.

Instanța de fond a constatat că potrivit noii legislații procesual penale, legiuitorul a renunțat, atât în ceea ce privește declarația inculpatului cât și cea a persoanei vătămate, la valoarea probatorie condiționată. Astfel, declarația persoanei vătămate are o valoare probatorie necondiționată, supusă numai principiului liberei aprecieri a probelor.

Suplimentar, chiar dacă nu au existat martori care să constate în mod nemijlocit agresiunea inculpatului, martorii care au fost prezenți în apartamentul inculpatului au confirmat faptul că la momentul în care persoana vătămată a fost lovită se afla în cameră cu inculpatul, în acest sens instanța reținând declarația martorului ##### și a martorului #####.

A mai reținut instanța de fond din declarația martorului ##### că leziunile persoanei vătămate au fost observate de către martor în timp ce victima se afla împreună cu inculpatul. De asemenea, martorul a coroborat relatarea persoanei vătămate privind plasarea pieselor auto în zona patului.

Instanța de fond a constatat că potrivit art. 199 alin. 1 C.pen., dacă faptele prevăzute în art. 188, art. 189 și art. 193-195 sunt săvârșite asupra unui membru de familie, maximul special al pedepsei prevăzute de lege se majorează cu o pătrime.

Conform art. 177 alin. 1 lit. c) C.pen., prin membru de familie se înțelege persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, în cazul în care conviețuiesc.

Din mijloacele de probă administrate, în special prin raportare la declarațiile inculpatului și persoanei vătămate, instanța de fond a reținut că deși între inculpat și persoana vătămată, la data pretinsei fapte, au existat relații asemănătoare aceloră dintre soți, din ansamblul probator rezultă că, la același moment, cele două persoane nu mai conviețuiau în sensul legii penale.

Astfel, instanța de fond a reținut că inculpatul se mutase de la domiciliul persoanei vătămate, ulterior aceștia reluând relația lor, fără însă ca persoana vătămată să locuiască în mod statornic la apartamentul în care se mutase inculpatul.

Având în vedere că nu este îndeplinită condiția prev. de art. 177 alin. 1 lit. c) C.pen. privind conviețuirea, instanța nu a putut reține existența în cauză a unei pretinse infracțiuni de violență în familie prev. de art. 199 alin. 1 rap. la art. 193 alin. 2 C.pen, schimbarea încadrării juridice fiind respinsă ca neîntemeiată prin încheierea din 06.12.2021.

Analizând condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Curții Constituționale cu privire la art. 177 alin. 1 lit. c) teza finală C.pen., excepția a fost invocată de către o instanță de judecată, articolul este prevăzut în Legea nr. 286/2009 și dispoziția care face obiectul excepției nu a fost constatată ca fiind neconstituțională printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

Totodată, instanța de fond a constatat că obiectul excepției are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia, întrucât prin încheierea din data de 06.12.2021 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de schimbare a încadrării juridice tocmai pentru considerentul că, deși au existat relații asemănătoare aceloră dintre soți, din ansamblul probator rezultă că, la același moment, cele două persoane nu mai conviețuiau în sensul legii penale.

A mai constatat instanța de fond că sintagma "în cazul în care conviețuiesc" a fost anterior analizată de către Curtea Constituțională prin decizia nr. ####/27.04.2017, în contextul dispozițiilor art. 5 lit. c) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie.

S-a avut în vedere de către instanța de fond că potrivit art. 3 lit. b) din Convenția din 11 mai 2011 a Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, noțiunea de „violență domestică” a fost definită ca reprezentând toate acțiunile de violență fizică, sexuală, psihologică sau economică, care survin în familie sau în unitatea domestică sau între foștii sau actualii soți sau parteneri, indiferent dacă agresorul împarte sau a împărțit același domiciliu cu victima.

Condiția prev. de art. 177 alin. 1 lit. c) teza finală C.pen. creează o diferență de protecție juridică nejustificată între victimele violenței domestice care domiciliază cu agresorul și cele care au cu agresorul o relație asemănătoare ca cea dintre soți, însă din diverse motive, nu domiciliază cu acesta.

Condiția conviețuirii este anacronică și reprezintă o exprimare a condițiilor sociale care nu mai sunt reprezentative pentru societatea actuală. Astfel, în condițiile sociale actuale, mobilitatea și necesitatea identificării unor oportunități profesionale optime implică ca, pentru perioade mai scurte sau mai lungi de timp, persoanele din aceeași familie să aibă domiciliu sau reședințe diferite.

Deși, ca o distincție față de situația avută în vedere prin Decizia nr. ####/27.04.2017, victima violenței domestice beneficiază în continuare de protecția legii penale prin incriminarea generală prev. de art. 193 C.pen. privind lovirea sau alte violențe, chiar dacă nu domiciliază cu agresorul, este important de subliniat că diferența importantă privind maximul special afectează caracterul disuasiv al incriminării, agresorii care săvârșesc aceleași fapte fiind sancționați mai blând dacă victima nu domiciliază cu aceștia. Un astfel de tratament juridic poate fi o încurajare pentru agresori putând în primejdie integritatea corporală și viața victimelor.

Prin urmare, instanța de fond a constatat că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, iar, pentru motivele arătat anterior, opinia instanței este că dispozițiile art. 177 alin. 1 lit. c) teza finală privind condiția conviețuirii sunt neconstituționale prin raportare la art. 22, 26 și 20 alin.(2) din Constituția României.

Astfel, conform art. 29 alin. 4 din Legea nr. 47/1992, din oficiu, a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 177 alin. 1 lit. c) teza finală prin raportare la art. 22, 26 și 20 alin.(2) din Constituția României.

În drept, fapta inculpatului ##### care la data de 10.12.2015, în timp ce se afla la locuința sa din București, st. ##### Titel ##### nr. 14, ### ##, ### #, ### ##, sectorul 6, unde locuia cu chirie, în urma unor certuri pe care le-a avut cu prietena sa, #####, a lovit-o pe aceasta din urmă, provocându-i leziuni traumatice care au necesitat pentru vindecare 5-6 zile de îngrijiri medicale constituie infracțiunea de lovire sau alte violențe prev. de art. 193 alin. 2 C.pen.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii este reprezentat de acțiunea de lovire a persoanei vătămate.

Urmarea imediată a infracțiunii constă cauzarea unor leziuni traumatice persoanei vătămate care au fost evaluate la 5-6 zile de îngrijiri medicale.

Legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată este dovedită cu certitudine de certificatul medico-legal precum și de celelalte mijloace de probă administrate, din care a rezultat faptul că între acțiunea de lovire și leziunile traumatice există legătură directă de cauzalitate, neinterpunându-se nicio cauză sau condiție care ar fi putut să întrerupă lanțul causal.

În ceea ce privește latura subiectivă, instanța de fond a apreciat că inculpatul a acționat în forma intenției indirecte prev. de art. 16 alin. 3 lit. b) C.pen., acesta prevăzând rezultatul vătămător pe care îl va avea acțiunea sa și, deși nu a urmărit lezarea gravă a integrității corporale a persoanei vătămate, a acceptat posibilitatea producerii acestei vătămări.

Instanța de fond a avut în vedere scopul pe care îl îndeplinesc pedepsele precum și criteriile generale de individualizare prev. de art. 74 C.pen. stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

În ceea ce privește în alegerea pedepsei penale aplicată inculpatului, instanța de fond a reținut că în practica judiciară anterioară C.pen. 2009, pentru săvârșirea unor asemenea infracțiuni instanțele judecătorești aplicau pedepse cu închisoarea îndreptate spre minimul special cu suspendarea condiționată a executării. Prin noua legislație penală a fost adăugată posibilitatea aplicării amenzii penale pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe prev. de art. 193 alin. 2 C.pen. 2009.

Astfel, este oferită posibilitatea instanțelor, atunci când consideră că, față de gravitatea infracțiunii și persoana inculpatului, nu este necesară stabilirea unui termen de supraveghere, să aplice pedeapsa amenzii penale cu executarea acesteia. Instanța apreciază că o asemenea ipoteză se regăsește în cauză, având în vedere urmările provocate persoanei vătămate – 5-6 de zile de îngrijiri medicale – nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială inculpatei – studii medii, fără antecedente penale – nu este necesară aplicarea unei pedepse cu închisoarea și stabilirea unui termen de supraveghere.

În egală măsură, instanța de fond a considerat că aplicarea unei amenzi penale se justifică și din perspectiva duratei procesului penal, fapta fiind săvârșită în decembrie 2015, procesul penal desfășurându-se pe o perioadă mai mare de 6 ani.

A mai considerat instanța de fond că sancționarea pecuniară a inculpatului va avea o eficiență mult mai mare decât stabilirea unei pedepse cu închisoarea cu suspendarea executării acesteia.

În privința cuantumului pedepsei amenzii penale, instanța de fond a constatat că față de limitele de pedeapsă prev. de art. 193 alin. 2, limitele speciale ale zilelor amendă sunt prev. de art. 61 alin. 4 lit. c) C.pen., respectiv 180 – 300 zile amendă. În ceea ce privește cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă, aceasta se stabilește ținând seama de situația materială a condamnatului și de obligațiile legale ale condamnatului față de persoanele aflate în întreținerea sa.

Având în vedere aceste criterii precum și individualizarea judiciară realizată în cele ce preced, instanța de fond a stabilit 200 de zile-amendă și 50 de lei cuantumului unei zile amendă. Astfel, inculpatului urmează să îi fie aplicată o amendă penală în cuantum de 10.000 lei.

Față de timpul scurs de la momentul săvârșirii infracțiunii și persoana inculpatului instanța de fond a apreciat că nu este necesară completarea represiunii penale prin aplicarea unor pedepse complementare.

În ceea ce privește criteriile pentru stabilirea daunelor morale, potrivit art. 1391 alin.1 C. Civ., în caz de vătămare a integrității corporale sau sănătății, poate fi acordată și o despăgubire pentru restrângerea posibilităților de viață familială și socială. Potrivit art. 253 alin. 4 C. Civ. persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile. Spre deosebire de despăgubirile materiale, care se stabilesc pe bază de probe directe, despăgubirile pentru daunele morale se stabilesc pe baza evaluării instanței de judecată.

Chiar dacă este adevărat că stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu nepatrimonial include o doză de aproximare, instanța trebuie să aibă în vedere o serie de criterii cum ar fi: consecințele negative suferite de cel în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială.

Atât Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și Înalta Curte de Casație și Justiție, atunci când acordă despăgubiri morale, nu operează cu criterii de evaluare prestabilite, ci judecă în echitate, adică procedează la o apreciere subiectivă a circumstanțelor particulare a cauzei.

Față de acestea, având în vedere numărul de 5-6 zile de îngrijiri medicale, precum și leziunile suferite, instanța de fond a apreciat că agresiunea i-a provocat părții civile suferințe fizice și psihice importante fiindu-i de asemenea afectată acesteia posibilitatea de a desfășura activități cotidiene și prin urmare consideră că reprezintă o satisfacție echitabilă pentru aceste suferințe suma de 3000 EUR.

În legătură cu acțiunea civilă exercitată de către Spitalul Clinic de Urgență București, acesta a depus înscrisuri constând în decontul aferent în cuantum de 312,34 lei, reprezentând valoarea serviciilor medicale.

În ceea ce privește solicitarea părții civile, în baza art. 320 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, persoanele care prin faptele lor aduc daune sănătății altei persoane răspund potrivit legii și au obligația să repare prejudiciul cauzat furnizorului de servicii medicale, reprezentând cheltuielile efective ocazionate de asistența medicală acordată. Astfel, aceste sume vor fi recuperate de către unitatea spitalicească ce se subrogă în toate drepturile și obligațiile procesuale ale caselor de asigurări de sănătate.

Împotriva acestei hotărâri a formulat apel inculpatul #####, acesta nefiind motivat nici în fapt și nici în drept.

Analizând actele și lucrările dosarului, potrivit art.417 alin.1, 2 din Codul de procedură penală, prin prisma motivelor invocate, precum și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept ale cauzei (inclusiv prin prisma Deciziei Curții Constituționale nr.358/2022, pronunțată și publicată ulterior dezbaterilor, la datele de 26 mai 2022 și, respectiv, 09 iunie 2022), Curtea constată că apelul cu judecarea căruia a fost sesizată este fondat, în limitele și pentru considerentele care se vor arăta în cele ce urmează:

Referitor la infracțiunea de lovire sau alte violențe Curtea constată că prima instanță a stabilit o situație de fapt corectă și o încadrare juridică legală.

Astfel, din probatoriul cauzei, rezultă, în afara oricărui dubiu, că, la data de 10.12.2015, în timp ce inculpatul ##### se afla la locuința sa din București, st. ##### Titel ##### nr. 14, ### ##, ### #, ###

##, sectorul 6, unde locuia cu chirie, în urma unor certuri pe care le-a avut cu prietena sa, #####, a lovit-o pe aceasta din urmă, provocându-i leziuni traumatice care au necesitat pentru vindecare 5-6 zile de îngrijiri medicale, fapta sa constituind infracțiunea de lovire sau alte violențe, în varianta agravantă, , pentru care norma de incriminare - art.193 alin.2 din Codul penal - prevede pedeapsa închisorii de la 6 luni la 5 ani, alternativ cu pedeapsa amenzii.

În raport cu prima pedeapsă, cea mai grea, termenul prescripției generale a răspunderii penale este 5 ani, conform art.154 alin.1 lit.d din Codul penal și curge de la data săvârșirii infracțiunii, potrivit art.154 alin.2 teza I din același cod.

Referitor la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, prin Decizia nr.###/2018 (publicată în Monitorul Oficial nr.518 din data de 25 iunie 2018), Curtea Constituțională a statuat că soluția legislativă care o prevede prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.1 din Codul penal, este neconstituțională.

Prin Decizia nr.###/2022 (publicată în Monitorul Oficial nr.565 din data de 09 iunie 2022), Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art.155 alin.1 din Codul penal sunt neconstituționale, arătând, în considerentele acesteia, pe de o parte, că, pe perioada cuprinsă între data publicării Deciziei nr.###/2018 (25 iunie 2018) și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma respectivă, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale (fapt realizat prin OUG nr.71/2022, publicată în Monitorul Oficial nr.531 din data de 30 mai 2022), fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale (parag.73), iar, pe de altă parte, că rațiunea care a stat la baza pronunțării Deciziei nr.###/2018 nu a fost înlăturarea termenelor de prescripție a răspunderii penale sau înlăturarea instituției întreruperii cursului acestor termene, ci alinierea dispozițiilor art.155 alin.1 din Codul penal la exigențele constituționale, astfel că termenele de prescripție generală reglementate în art.154 din același cod nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale (parag.74).

În speță, Curtea constată că, pentru fapta săvârșită la data de 10.12.2015, s-a început urmărirea penală în rem, sub aspectul infracțiunii de tentativă de omor la data de 29.02.2016, (filele 26-27, dosar de urmărire penală), în urma plângerii persoanei vătămate ##### (filele 31-39 dosar de urmărire penală)

În legătură cu această infracțiune, la data de 3.03.2016 a fost audiată persoana vătămată(fil.71-76, dosar de urmărire penală), la data de 17.03.2016 martorul ##### (filele 86-87 dosar de urmărire penală), la data de 18.03.2016 martora ##### (filele 88-90, dosar de urmărire penală), la data de 21.03.2016 audiați martorii #####-DIDIA(filele 77-79 dosar de urmărire penală) și ##### (filele 91-93, dosar de urmărire penală), la data de 22.03.2016 martorii ##### și ##### (filele 96-98, 100-101 dosar de urmărire penală), la data de 13.04.2016 audiată martora SOTINGEANU #####(filele 82-83), la data de 14.06.2014 a fost audiată martora #####(filele 84-86, dosar de urmărire penală), iar la data de 20.10.2016 s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei din tentativă la omor în lovire și alte violențe (filele 23-24 dosar de urmărire penală) și s-a dispus declinarea cauzei la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 6 București(filele 20-21 dosar de urmărire penală).

Toate celelalte acte aflate în dosarul de urmărire penală, inclusiv acte de procedură, au fost efectuate ulterior datei de 25 iunie 2018 (când a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr.297/2018), astfel:

- la data de 5.12.2018 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectul ##### (fila 16 dosar de urmărire penală);
- la 11.01.2019 a fost citat telefonic numitul ##### (fila 120 dosar de urmărire penală);
- la 1.04.2019 a fost audiat în calitate de suspect numitul ##### (filele 107-109 dosar de urmărire penală);
- la data de 30.09.2019 s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva inculpatului ##### (fila 8, dosar de urmărire penală);
- la 17.10.2019 i s-a adus la cunoștință numitului ##### calitate de inculpat(filele 114-115 dosar de urmărire penală);
- la 17.10.2019 a fost audiat în calitate de inculpat numitul ##### (filele 112-113 dosar de urmărire penală);
- la data de 3.11.2019 s-a dispus trimiterea susnumitului în judecată(filele 1-8 dosar de urmărire penală).

După sesizarea instanței, procedura de cameră preliminară a fost finalizată prin încheierea din data de 21.09.2020 (rămasă definitivă, prin necontestare), hotărârea în primă instanță a fost pronunțată la data de 17 februarie 2022, cauza a fost înregistrată pe rolul instanței de apel la data de 16.03.2022 (pentru soluționarea căii de atac exercitate de către inculpat la data de 21.02.2022), primind termen de judecată la data de 10 iunie 2022, pentru care părțile au fost citate la adresele indicate, toate aceste acte fiind efectuate anterior intrării în vigoare, la data de 30 mai 2022, a OUG nr.71/2022.

Raportat la aspectele anterior menționate, Curtea constată că s-a împlinit termenul (cu o durată de 5 ani) al prescripției generale a răspunderii penale la data de 10.12.2020 și, față de împrejurarea potrivit căreia ultimul act care a întrerupt prescripția este ordonanța de schimbare a încadrării juridice a faptei din tentativă la omor în lovire și alte violențe (filele 23-24 dosar de urmărire penală) din data de 20.10.2016 și cel al prescripției speciale, la data de 20.10.2021.

Prin cereri scrise (filele 11-12, 13-20) inculpatul a solicitat repunerea cauzei pe rol, invocând împrejurarea că nu a auzit când cauza sa a fost strigată.

Curtea constată că nu poate da curs unei asemenea solicitării, câtă vreme nu este întemeiată pe o imposibilitate obiectivă de prezentare, ci pe principiul *nemo propria turpitudine allegans*.

Se reține, totodată, că de la momentul înregistrării pe rolul Curții de Apel București a apelului declarat de către inculpat (16.03.2022) până la data termenului de judecată (10.06.2022) a existat pentru inculpat răgazul necesar angajării unui avocat, instanța constatând că atât cererea de repunere a cauzei pe rol, cât și cea intitulată "Concluzii scrise" sunt formulate de către același avocat care a asigurat apărarea inculpatului în fața instanței de fond, doamna avocat ##### Natanaela.

Totodată repunerea cauzei pe rol, la solicitarea inculpatului, nu se justifică nici față de invocarea intervenirii prescripției răspunderii penale ca efect al Deciziilor nr. 297/2018 și ##### ale Curții Constituționale), întrucât aceste aspecte au fost analizate deja de către instanță, iar lămurirea care, eventual, ar fi dată chestiunii de drept la care se referă sesizările înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, conexe în Dosarul nr. #####/1/2022, cu termen de judecată la data de 25 octombrie 2022, nu influențează soluționarea prezentei cauze.

În acest sens, Curtea reține că, indiferent dacă normele care reglementează efectul întreruptiv de prescripție al actelor de procedură sunt norme de drept substanțial, susceptibile a fi aplicate ca lege penală mai favorabilă, situație în care art.155 alin.1 din Codul penal, în forma în vigoare în perioada 25 iunie ##### # ## mai 2022, ar trebui aplicat ca o astfel de lege, potrivit art.5 din același cod sau sunt norme de drept procesual, supuse principiului „*tempus regit actum*” și al căror efect se produce ope legis, conform principiului aplicării imediate a legii de procedură, în speță, de la data de 20.10.2016 și până la împlinirea termenului (de 5 ani) al prescripției răspunderii penale, nu a mai existat niciun act de întrerupere a cursului acesteia.

Cât privește solicitarea, din concluziile scrise, de a se dispune achitarea, în temeiul art. 16 lit. b teza a II a Cod penal, Curtea o va interpreta, raportat la dispozițiile art. 18 Cod proc.pen., ca o continuare a procesului penal, reținând următoarele:

Așa cum am antamat, din materialul probator administrat în cauză a rezulat, în afara oricărui dubiu, că, la data de 10.12.2015, în timp ce inculpatul ##### se afla la locuința sa din București, st. ##### Titel ##### nr. 14, ####, #### #, #### #, sectorul 6, unde locuia cu chirie, în urma unor certuri pe care le-a avut cu prietena sa, #####, a lovit-o pe aceasta din urmă, provocându-i leziuni traumatice care au necesitat pentru vindecare 5-6 zile de îngrijiri medicale.

Inculpatul a negat săvârșirea faptei, încercând să acrediteze ideea că persoana vătămată a fost cea care l-a agresat, zgâriindu-l și aruncând cu diferite obiecte în el și în laptopul la care acesta lucra, iar el nu a făcut decât să o împingă pentru a "o da jos de pe mine pe un pat unde era mai safe" (declarație, fila 43 dosar de fond), însă aceste aserțiuni sunt infirmate de declarațiile persoanei vătămate și ale martorilor audiați atât în faza de urmărire penală, cât și în fața instanței de fond.

Astfel, în fața instanței de fond, partea civilă și-a menținut declarațiile inițiale, conform cărora: "În această dispută, m-a jignit și m-a scuipat, moment în care eu eram în pat și m-am dat jos să mă îmbrac cât mai repede pentru a pleca din casă, având experiența mai multor confruntări de acest gen. Am reușit să semideschid ușa, m-a tras înapoi, m-a prins de brațe, m-a trântit de șifonier sau de perete, nu îmi amintesc exact, după care m-a strâns de gât, m-a întors și m-a aruncat spre pat, cu el peste mine. Am simțit că m-am lovit de ceva, dar nu am simțit durere, am pus mâna, am simțit sânge și am avut un moment de amețală și semiconfuzie și am țipat. Inculpatul m-a tras, a vrut să mă dea afară din casă, moment în care mama lui ##### și colega lui de apartament au intervenit și m-au luat în bucătărie. În bucătărie mi-au spus să mă liniștesc, #####, colega mai tânără, mi-a luat telefonul și mi-a făcut o poză să văd ce am." (declarație, fila 58 dosar de fond).

Susținerile persoanei vătămate sunt confirmate de constatările nemijlocite ale medicului legist, în urma unei examinări fizice efectuate pe 13.12.2015, prin care au fost relevate 4 echimoze la nivelul ambelor brațe, o echimoză supraiacent spinei iliace drepte de 6/4cm, la nivelul capului o plagă de 6/0,1 cm.

Leziunile astfel constatate confirmă mecanismul de producere al agresiunii relatat de către persoana vătămată în sensul că aceasta a fost apucată de mâini și împinsă, iar în cădere pe spate, aceasta s-a lovit de un corp dur cu capul și cu spatele. Gravitatea și plasarea leziunii de la nivelul capului exclud modalitatea de autolezare invocată în mod neîntemeiat de către inculpat.

Curtea nu poate reține aserțiunea inculpatului potrivit căreia plângerea persoanei vătămate nu este dovedită în lipsa unor martori oculari, întrucât martorii care au fost prezenți în apartamentul inculpatului au confirmat faptul că la momentul în care persoana vătămată a fost lovită se afla în cameră cu inculpatul și au observat leziunile persoanei vătămate (declarație martoră #####- filele 77-79, dosar de urmărire penală, respectiv declarație martoră #####- filele 96-98, dosar de urmărire penală), solicitarea inculpatului de a se dispune achitarea pe temeiul lipsei vinovăției urmând a fi respinsă ca nefondată. În contextul Curtea constată că există una din cauzele care înlătură răspunderea penală, respectiv intervenirea prescripției răspunderii penale, așa cum a stabilit anterior, apare ca superfluă analiza subsidiarului formulat de către inculpat în cadrul concluziilor scrise constând în reindividualizarea pedepsei aplicate.

Cu toate acestea, raportat la exigențele art. 25 alin. 1 și 5 Cod procedură penală, cu privire la criticile formulate de către inculpat vizând greșita admitere a acțiunii civile, instanța de control judiciar reține următoarele:

La stabilirea cuantumului despăgubirilor, echivalente unui prejudiciu moral, instanțele trebuie să se raporteze la consecințele negative suferite de victimă atât pe plan fizic, cât și psihic, intensitatea cu care au fost percepute aceste consecințe, în măsura în care i-a fost afectată situația familială, socială, profesională.

Or, în condițiile în care partea civilă a suferit leziuni care au necesitat pentru vindecare 5-6 zile de îngrijiri medicale de zile este evident că prin respectivul eveniment i-au fost lezate atât sănătatea, dar și stabilitatea emoțională și se justifică acordarea de daune morale în cuantumul stabilit de prima instanță. Având în vedere cele expuse, Curtea, va respinge, ca nefondată, cererea de repunere pe rol a cauzei formulată de inculpatul #####.

În baza art. 421 pct. 2 lit. a C.p.p. va admite apelul declarat de inculpatul ##### împotriva sentinței penale nr. ##/17.02.2022 pronunțate de Judecătoria Sectorului 6 București.

Va desființa în parte sentința apelată și rejudecând:

În baza art. 396 alin. 6 C.p.p. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f teza a II-a C.p.p., va dispune încetarea procesului penal cu privire la inculpatul ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii de lovire sau alte violențe prev. de art. 193 alin. 2 C.p., ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

Va menține dispozițiile sentinței apelate privind obligarea inculpatului la plata de despăgubiri către părțile civile ##### și SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ BUCUREȘTI, precum și pe cele privind obligarea inculpatului la plata cheltuielilor judiciare către stat și către partea civilă #####, temeiul fiind însă art. 275 alin.1 pct. 3 lit. b Cod proc.pen.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE

Respinge, ca nefondată, cererea de repunere pe rol a cauzei formulată de inculpatul #####.

În baza art. 421 pct. 2 lit. a C.p.p. admite apelul declarat de inculpatul ##### împotriva sentinței penale nr. ##/17.02.2022 pronunțate de Judecătoria Sectorului 6 București.

Desființează în parte sentința apelată și rejudecând:

În baza art. 396 alin. 6 C.p.p. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f teza a II-a C.p.p., dispune încetarea procesului penal cu privire la inculpatul ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii de lovire sau alte violențe prev. de art. 193 alin. 2 C.p., ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

Menține dispozițiile sentinței apelate privind obligarea inculpatului la plata de despăgubiri către părțile civile ##### și SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ BUCUREȘTI, precum și pe cele privind obligarea inculpatului la plata cheltuielilor judiciare către stat și către partea civilă #####.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 405 alin. 1 C.p.p., azi, 06.07.2022.

PREȘEDINTE,
#####

JUDECĂTOR,
#####

GREFIER,
#####

red. #####/6.07.2022

dact. ##### 2 ex./06.07.2022

Jud. ##### 6 București – jud.: VHDC